

vil de almindelige hæftelsesbestemmelser i kildeskattelovens §§ 68-69 finde anvendelse.

I stk. 5 foreslås det, at vederlagskravet som hidtil ikke skal gælde for personer, hvis kvalifikationer som forskere er godkendt, og som skal udføre forskningsarbejde. Der skal være tale om egentlige forskerstillinger. Stillinger, som ikke indeholder sædvanlige forskningsforpligtelser, kvalificerer ikke til undtagelse fra vederlagskravet.

Det forhold, at eksempelvis en stilling på et universitet ikke alene indeholder en forskningsforpligtelse, men også en undervisningsforpligtelse, afskærer dog ikke i sig selv den pågældende fra at anvende den særlige skatteordning, forudsat at forskningsforpligtelsen har et omfang, der er sædvanligt for en forskerstilling på et universitet eller ved en forskningsinstitution. Indeholder stillingen derimod alene en undervisningsforpligtelse eller forpligtelser af anden karakter, er der ikke tale om forskningsarbejde, og de særligt lempelige regler for forskere i den særlige skatteordning vil ikke kunne anvendes.

Det foreslås videre som noget nyt, at det gøres muligt for forskere at arbejde i Danmark som gæsteundervisere på universiteter og andre forskningsinstitutioner i kortere perioder forud for ansættelse under den særlige skatteordning. Hvis en udenlandsk forsker holder en forelæsning i Danmark og modtager et skattepligtigt honorar for dette, vil den pågældende i de næste tre år være afskåret fra at blive beskattet efter den særlige ordning. Dette skyldes, at den pågældende så vil have været begrænset skattepligtig af indkomst fra Danmark.

Dette er ikke hensigtsmæssigt. Det foreslås derfor, at forskere anses for at opfylde betingelsen om ikke at have været skattepligtige til Danmark inden for de seneste tre år, selvom de inden for denne periode har været skattepligtige af lønindkomst i forbindelse med gæsteundervisning og lign. på universiteter og andre forskningsinstitutioner i en eller flere perioder af tilsammen højst 12 måneders varighed, jf. stk. 6.

Der skal som hovedregel være tale om begrænset skattepligt, idet man i modsat fald ville kunne arbejde i Danmark i et år på almindelige skattevilkår og derefter overgå til den særlige skatteordning. Ordningens formål er at tilgodese medarbejdere, der reelt rekrutteres i udlandet. Formålet er ikke at tilgodese medarbejdere, der allerede er rekrutteret.

Imidlertid modtager danske universiteter og andre forskningsinstitutioner fra tid til anden gæsteundervisere og lign. på ophold, som er finansieret af udenlandske institutioner – de såkaldte »scholarships«

m.v. Et sådant ophold kan godt strække sig ud over seks måneder, hvorved den pågældende vil blive fuldt skattepligtig til Danmark i medfør af opholdsreglen i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Hvis en sådan gæsteunderviser ved opholdets afslutning opnår ansættelse i en egentlig forskerstilling, ville den pågældende være afskåret fra at anvende den særlige skatteordning, hvis hovedreglen om kun at have været begrænset skattepligtig under sådanne ophold skulle gælde ubetinget.

Det foreslås derfor, gæsteundervisere og lignende godt må være blevet fuldt skattepligtige inden for den nævnte 12-månedersperiode, forudsat at opholdet ved dansk universitet eller anden forskningsinstitution udelukkende er finansieret af midler hidrørende fra kilder uden for Danmark.

Bestemmelsen i stk. 7 om, at ministeren for viden- skab, teknologi og udvikling efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af forskerkvalifikationer, er en videreførelse af den allerede eksisterende bestemmelse.

Den nye § 48 F indeholder regler for selve beskatningen under den særlige skatteordning. Hidtil har det været sådan, at A-skatten beregnes som en bruttoskat på 25 pct. af vederlaget i penge efter ansættelseskontrakten, og at ordningen kan anvendes i indtil 36 måneder inden for en 10-årsperiode. Der kan ikke foretages fradrag i vederlaget, og udgifter til erhvervelse, sikring og vedligeholdelse af vederlaget kan ikke fradrages i anden indkomst hos den skattepligtige.

Skattepligten er endeligt opfyldt ved erlæggelse af 25 pct.-skatten samt arbejdsmarkedsbidrag, når dette er aktuelt. Betaling af arbejdsmarkedsbidrag er ikke specifikt nævnt i den gældende lov. Dette gav anledning til en vis tvivl, da arbejdsmarkedsbidraget med lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 ændrede karakter fra at være et socialt bidrag til at være en skat, idet reglerne nogle steder blev forstået sådan, at personer under den særlige skatteordning med virkning fra 2008 ikke længere skal betale arbejdsmarkedsbidrag. Dette er ikke tilfældet. Der skal – også under den gældende lovgivning – fortsat betales arbejdsmarkedsbidrag af »48 E-indkomst«, men for at fjerne enhver tvivl foreslås dette præciseret i lovteksten.

De her nævnte regler findes i stk. 1 og stk. 2, men samtidig gøres det muligt at vælge mellem enten at blive beskattet med 25 pct. i tre år eller at blive beskattet med 33 pct. i fem år, jf. stk. 3. Uanset om man vælger 25 pct. beskatning eller 33 pct. beskatning, gælder de samme regler om adgangskrav til ordningen, bruttobeskatning uden fradrag, osv. Den hidtidige regel